

Vir Nobilissime, Amplissime Dne, quod inter alias
 curas publicas, quae te urgent, religionis orthodoxae
 passim neglectae & squalentis negotium ad animum
 serocas, pietatis & tuae non erubescens christum
 etiam sub cruce salutem tibi moverat lectis cur,
 soris dissertationis nostrae de Syncretismo. Cuius ple-
 num gustum ut tibi exhibeam, mitto exemplum
 ego ex autographo sine vitis descriptum, una cum
 ejusdem generis avitamentis Auct. Subjunctis
 quous exegerim Logicam & Theologicam in totam
 confessionem Augustanam Heidelbergae jam
 ante annos XX. publice traditam, nisi majoris
 opera visa fuisset. Ex his facile percipies, non mo-
 do quo loco Augustanam confessionem habeam, quid
 ve de controversiis Lutheransorum sentiam
 verum etiam me alienum non esse ab eorum socie-
 tate religiosa, ut eam toto animi affectu desine-
 rem alijs exoptam, modo absq. dispensis veritatis
 et praesudiciis eorum, qui hucusq. causam ejus ex
 verbo Dei pio zelo exstruat confici & obtineri.
 Notum mihi ex observationib. historicis, quid
 palatim inde ab anno LX superioris seculi, quid
 flagi Castellani longiq. etiam ab anno XXVIII.
 pro dissidentium conciliatione moliti fuerant.

Ab,

Cop. S. de Allingh a. 1700.

Ab horum vestigiis ne latum quidem unguem
do. Id verò est, quod me urit & merito sollicitudo
habet, quod video nonnullos, quos minimè inter-
cebat, alienissimò tempore in hac tristi Ecclesie
Reformatarum disputatione post tot funera ma-
rum Theologorum & privatorum, qui fortè suorum
exilia, syncretismum ab iniquissimis & acer-
bis adversariis non tam efflagitare, quam
dicere, ita quidem, ut quæ clara sunt ob-
scure & confusè induere; quæ certa, in dubio ponere
quæ verissima, negare; adeoque totum genus illud
doctrinæ, quæ hactenq; sonuit in ecclesiis
nostris ad palatum Lutheranorum attempere
sæpe verèant, ut mihi quidem videt, non alius
quàm ut proscripti jam nostri Ferdinanti sententia
hujus sæculi & ab Augustanæ confessionis con-
silio ex his viros suos relinquere & solum vertere cogant
huc scribo perturbatione quadam animi, sed explorata
te, cui certis indicis multa patuerunt ac patent. 2.
Istius fore Reverendum virum multis egregiis animi
instructum divinitus. D. Duræm, nec rerum nostrarum
satis gnarum nec necessariâ vocatione ad id auctorem
tàm periculosis rebus agendis seu palarium ad-
deus Ecclesiarum nostrarum tam miserè passim
re apud Lutheranos, sed bene habet, quid dispo-
latum non modo quarta molis negotium aggres-

sed etiam quod omnia agendo non nisi actum agat.
Gaudeo vtro Vir Nobilissime, quod nec approbas
hujusmodi consilia, nec adjuvas, neque nominis tui au-
spicium amari prateris. In quo ut deinceps etiam per-
sistas, nec à veterum Palatinorum pia constan-
tia deflectas, non moneo, sed per Christum
cujus hinc res agitur, oro. Ita consiliis actionibusque
venerabilibus vestris coelesti suâ gratiâ perpetuâ ad-
sit et adjuvet! Bene vale Vir amplissime & recte
rem clientem solito affectu amplectere. Gröningæ
XI. Cal. Augusti A^o 1639. P.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely Latin or German, covering the upper half of the page.]

Litterae Clariss. Alti...
Habiliss. Rectoris...

